BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. kovo 12 d.*

„Bendrijos dizainas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Registruotasis Bendrijos dizainas, vaizduojantis šviesos diodų lemputę – Neatsižvelgimas į ankstesnio dizaino atskleidimą – Reglamento (EB) Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalis – Sąlygos – Įrodinėjimo pareiga“

Byloje T-66/24

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, įsteigta Anzing (Vokietija), atstovaujama advokatų T. Dolde, C. Zimmer ir M. Hawkins,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Gája,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Liquidleds Lighting Corp., įsteigta Taipėjuje (Taivanas), atstovaujama advokatės S. Beckmann,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė A. Marcoulli (pranešėja), teisėjai W. Valasidis ir L. Spangsberg Grønfeldt,

posėdžio sekretorė P. Núñez Ruiz, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. lapkričio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG* prašo panaikinti 2023 m. lapkričio 27 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2336/2022-3) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 2021 m. kovo 25 d. ieškovė pateikė EUIPO prašymą pripažinti Bendrijos dizaino, įregistruoto pagal įstojusios į bylą šalies *Liquidleds Lighting Corp*. 2017 m. sausio 12 d. pateiktą paraišką, registraciją negaliojančia; šis dizainas atrodo taip:

3 Gaminys, kuriam skirtas šio sprendimo 2 punkte nurodytas dizainas, kurio registraciją prašoma pripažinti negaliojančia, priskiriamas prie iš dalies pakeistos 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutarties dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos 26.04 klasės ir atitinka aprašymą „Šviesos diodų lemputės“.

4 Grindžiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia buvo remiamasi 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) 25 straipsnio 1 dalies b punkte, siejamame su jo 4 straipsnio 1 dalimi ir 5 bei 6 straipsniais, nurodytu pagrindu.

5 Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas ankstesniu dizainu D1 ir ankstesniu dizainu D2.

6 2022 m. rugsėjo 23 d. Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

7 2022 m. lapkričio 28 d. ieškovė pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

8 Ginčijamu sprendimu Apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Ji nusprendė, pirma, kad ankstesnio dizaino D1 atskleidimas patenka į Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties taikymo sritį ir, antra, kad ieškovė neįrodė ankstesnio dizaino D2 atskleidimo fakto.

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

10 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, jeigu būtų surengtas teismo posėdis.

11 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

12 Ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, grindžiamu Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su 7 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu. Šį pagrindą iš esmės sudaro trys dalys, grindžiamos, pirma, netiksliu įrodinėjimo pareigos paskirstymu, antra, klaidingu įrodymų nagrinėjimu ir, trečia, klaidingu minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalies taikymu.

13 Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip matyti iš vienintelio pagrindo apimties ir viso ieškinio turinio ir kaip per teismo posėdį patvirtino ieškovė, su ginčijamu sprendimu ieškovė nesutinka tik tiek, kiek jis susijęs su Apeliacinės tarybos vertinimais dėl ankstesnio dizaino D1, į kurio atskleidimą nebuvo atsižvelgta pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalį, siejamą su jo 6 straipsniu. Tačiau ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos vertinimų dėl ankstesnio dizaino D2 neatskleidimo. Todėl šio ieškinio dalykas apsiriboja ginčijamo sprendimo panaikinimu tiek, kiek juo atmestas ieškovės ieškinys dėl jos ankstesniu dizainu D1 grindžiamo prašymo pripažinti registraciją negaliojančia.

Pirminės pastabos dėl reikšmingo teisinio pagrindo

14 Pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą Bendrijos dizainas gali būti pripažintas negaliojančiu, jeigu neatitinka minėto reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų reikalavimų, visų pirma, naujumo ir individualių savybių reikalavimų, numatytų atitinkamai šio reglamento 5 ir 6 straipsniuose.

15 Remiantis Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 1 dalies b punktu, registruotasis Bendrijos dizainas laikomas nauju, jeigu joks kitas tapatus dizainas netapo prieinamas visuomenei iki paraiškos įregistruoti dizainą, kurį siekiama apsaugoti, padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos.

16 Remiantis Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punktu, registruotasis Bendrijos dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui padaro bet koks kitas dizainas, tapęs prieinamas visuomenei iki paraiškos įregistruoti dizainą, kurį siekiama apsaugoti, padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos.

17 Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad dizainas laikomas tapęs prieinamu visuomenei, jeigu buvo paskelbtas po registracijos ar kitaip arba eksponuotas, naudotas versle ar kitaip atskleistas iki paraiškos registruoti padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos, išskyrus atvejus, kai šie įvykiai negalėjo pagrįstai tapti įprastu būdu žinomi Europos Sąjungoje veikiantiems atitinkamos pramonės srities specialistams. Tačiau dizainas nelaikomas prieinamu visuomenei vien dėl to, kad buvo atskleistas trečiajam asmeniui eksplicitinėmis arba implicitinėmis konfidencialumo sąlygomis.

18 Vis dėlto Reglamento Nr. 6/2002 20 konstatuojamojoje dalyje patikslinta, kad prieš dizaineriui ar jo teisių perėmėjui apsisprendžiant, ar jis pageidauja užtikrinti apsaugą, kurią suteikia registruotasis Sąjungos dizainas, taip pat būtina jam sudaryti galimybę atlikti gaminių, turinčių jo sukurtą dizainą, bandymą rinkoje. Tuo tikslu būtina numatyti, kad tuomet, kai dizaineris ar jo teisių perėmėjas atskleidžia dizainą, tai neturi užkirsti kelio atitinkamo dizaino naujumo ar individualių savybių vertinimui.

19 Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Taikant 5 ir 6 straipsnius, į dizaino atskleidimą neatsižvelgiama, jeigu dizainas, kurio apsaugos prašoma pagal registruotąjį Bendrijos dizainą, tapo prieinamas visuomenei:

a) dėl paties dizainerio, jo teisių perėmėjo arba trečiojo asmens dėl dizainerio ar jo teisių perėmėjo pateiktos informacijos ar atliktų veiksmų ir

b) per 12 mėnesių laikotarpį iki paraiškos padavimo datos ar, jei prašoma prioriteto, iki prioriteto datos.“

20 Atsižvelgiant būtent į šį primintą reikšmingą teisinį pagrindą reikia nagrinėti ieškovės nurodyto vienintelio pagrindo tris dalis ir pradėti nuo trečiosios.

Dėl vienintelio pagrindo trečios dalies, grindžiamos klaidingu Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymu

21 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba klaidingai aiškino Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalį, nusprendusi, kad nereikalaujama, jog ginčijamas dizainas ir atskleistas dizainas būtų tapatūs. Nors Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad nagrinėjama nuostata taikoma ir individualių savybių vertinimui, vis dėlto ji negali apimti tų atvejų, kai iš pradžių atskleistas dizainas skiriasi nuo vėliau įregistruoto dizaino. Anot ieškovės, pagal minėtą nuostatą reikalaujama, kad iš pradžių atskleistas dizainas ir vėliau įregistruotas dizainas būtų tapatūs, nes priešingu atveju joje numatyta išimtis negali būti taikoma. Kadangi nagrinėjamu atveju iš pradžių atskleistas dizainas skiriasi nuo ginčijamo dizaino, tačiau sukelia tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas, minėta nuostata negali būti taikoma.

22 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis nesutinka su ieškovės argumentais.

23 Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 19 punkto, Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje visų pirma nurodyta, kad „taikant [minėto reglamento] 5 ir 6 straipsnius, į atskleidimą neatsižvelgiama“, jeigu tenkinamos joje nustatytos sąlygos. Toliau joje patikslinta, kad kalbama apie situaciją, kai „dizainas, kurio apsaugos prašoma pagal registruotąjį Bendrijos dizainą, tapo prieinamas visuomenei“. Galiausiai joje nurodyta, kad šią informaciją turi atskleisti „dizainer[is] arba jo teisių perėmėj[as]“ (Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies a punktas) „per 12 mėnesių laikotarpį iki registracijos paraiškos padavimo datos“ (to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalies b punktas) (toliau – išlaukos laikotarpis).

24 Taigi iš Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies matyti, kad joje numatyta išimtis dėl atskleidimo taikoma tiek minėto reglamento 5 straipsnyje numatytai apsaugos sąlygai, susijusiai su dizaino „naujumu“, tiek šio reglamento 6 straipsnyje numatytai apsaugos sąlygai, susijusiai su dizaino „individualiomis savybėmis“.

25 Dėl minėtų apsaugos sąlygų primintina, kad, remiantis Reglamento Nr. 6/2002 5 ir 6 straipsniais, dizaino naujumas reiškia, kad joks tapatus dizainas netapo prieinamas visuomenei, o dizaino individualios savybės reiškia, kad jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį sukelia bet koks visuomenei prieinamas dizainas.

26 Taigi, naujumo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, nebuvimas reiškia, kad tapatus dizainas tapo prieinamas, o individualių savybių, kaip jos suprantamos pagal to paties reglamento 6 straipsnį, nebuvimas reiškia, kad tapo prieinamas dizainas, kuris informuotam vartotojui sukelia tokį patį bendrą įspūdį.

27 Taigi iš Reglamento Nr. 6/2002 5 ir 6 straipsnių, siejamų su jo 7 straipsnio 2 dalimi, matyti, kad, jeigu tenkinamos pastarojoje nuostatoje numatytos sąlygos, neatsižvelgiama į tapataus dizaino (taikant minėto reglamento 5 straipsnį) arba tokį patį bendrą įspūdį sukeliančio dizaino (taikant šio reglamento 6 straipsnį) atskleidimą.

28 Todėl Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies, siejamos su jo 6 straipsniu, taikymui būdinga tai, kad atskleidimas, į kurį gali būti neatsižvelgiama vertinant individualias savybes, siejamas su ankstesniu dizainu, sukeliančiu tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas. Tik tuo atveju, kai ši išimtis taikoma kartu su minėto reglamento 5 straipsniu vertinant naujumą, atskleidimas, į kurį gali būti neatsižvelgiama, yra siejamas su ankstesniu dizainu, tapačiu ginčijamam dizainui.

29 Be to, individualių savybių nebuvimą praktiškai gali lemti ir tapataus ankstesnio dizaino atskleidimas, nes toks dizainas negali sukelti skirtingo bendro įspūdžio. Tam, kad būtų tenkinama individualių savybių sąlyga, kitaip nei naujumo sąlygos atveju, reikalaujama, kad ginčijamas dizainas pasižymėtų didesniu diferenciacijos laipsniu palyginti su bet kokiu ankstesniu dizainu, todėl nenaujas dizainas juo labiau negali turėti individualių savybių (žr. 2022 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Group Nivelles / EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Latakas dušo vandeniui nutekėti)*, T-327/20, EU:T:2022:263, 170 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi, nors naujumo nebuvimas turi lemiamą reikšmę individualių savybių nebuvimui (2022 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Latakas dušo vandeniui nutekėti*, T-327/20, EU:T:2022:263, 171 punktas), vis dėlto pagal pačią individualių savybių sąlygą reikalaujama, kad nebūtų atskleistas ne tapatus ankstesnis dizainas, o ankstesnis dizainas, sukeliantis tokį patį bendrą įspūdį.

30 Taigi Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su jo 6 straipsniu, numatyta neatsižvelgti į ankstesnio dizaino, sukeliančio tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas, atskleidimą.

31 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, nagrinėjama nuostata, kiek joje nurodyta situacija, kai „dizainas, kurio apsaugos prašoma pagal registruotąjį Bendrijos dizainą, tapo prieinamas visuomenei“, negali būti aiškinama taip, kad dizainas, kuris tapo prieinamas visuomenei (į kurio atskleidimą gali būti neatsižvelgiama, jeigu tenkinamos abi minėtoje nuostatoje numatytos sąlygos), turi būti „tapatus“ ginčijamam dizainui arba būti „toks pat“ kaip ginčijamas dizainas, nepaisant jos platesnės formuluotės, konteksto ir tikslo.

32 Primintina, kad aiškinant Sąjungos teisės sąvoką reikia atsižvelgti ne vien į nuostatos, kurioje ji įtvirtinta, formuluotę, bet ir į jos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, siekiamus tikslus (2011 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Circul Globus Bucureşti*, C-283/10, EU:C:2011:772, 32 punktas).

33 Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies formuluotėje nevartojamas žodis „tapatus“, nenurodyta sąvoka „tapatumas“, taip pat nėra žodžių junginio „toks pat dizainas“. Jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų ketinęs taikyti nagrinėjamą išimtį tik „tapataus“ arba „tokio paties“ dizaino atskleidimui, jis būtų tai aiškiai nurodęs, kaip tai padarė kitame kontekste to paties reglamento 41 straipsnio 1 dalyje, paminėdamas „tokį patį dizainą“.

34 Tačiau bendrais žodžiais nurodydamas įregistruoto dizaino atskleidimą Sąjungos teisės aktų leidėjas, regis, tik nustatė ryšį, kad ir glaudų, tarp įregistruoto dizaino ir dizaino, kurį anksčiau atskleidė minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti asmenys, išlaukos laikotarpiu, nurodytu to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalies b punkte. Vis dėlto pati Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies formuluotė neleidžia atmesti galimybės, kad toks ryšys gali pagrįstai egzistuoti tiek tuo atveju, kai šie dizainai yra tapatūs, tiek tuo atveju, kai jie sukelia tokį patį bendrą įspūdį, taip pat atsižvelgiant į nagrinėjamos nuostatos kontekstą ir apskritai į jos tikslą.

35 Pirma, dėl nagrinėjamos nuostatos konteksto pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 24–28 punktuose, Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje, kaip ir jo 7 straipsnio 1 dalyje, daroma nuoroda tiek į to paties reglamento 5 straipsnį, tiek į 6 straipsnį, taigi ir į ginčijamo dizaino naujumo, ir individualių savybių vertinimą. Tas pats pasakytina apie Reglamento Nr. 6/2002 20 konstatuojamąją dalį, kurios taikymo sritis priminta šio sprendimo 18 punkte. Nagrinėjant ginčijamo dizaino individualias savybes, atskleidimas, į kurį gali būti neatsižvelgiama pagal minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalį, yra siejamas su dizainu, sukeliančiu tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas.

36 Antra, kalbant apie Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties tikslą pažymėtina, kad ja siekiama apsaugoti dizainerio ir jo teisių perėmėjo interesus (2023 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Activa – Grillküche / EUIPO – Targa (Kepsninė)*, T-757/21, EU:T:2023:216, 28 punktas). Reglamento Nr. 6/2002 2 straipsnyje numatytos išimties tikslas – suteikti dizaineriui arba jo teisių perėmėjui galimybę pristatyti dizainą rinkoje per 12 mėnesių laikotarpį, prieš pradedant jo paraiškos padavimo formalumus. Per šį laikotarpį dizaineris ar jo teisių perėmėjas prieš investuodamas į registraciją gali įsitikinti, ar atitinkamas dizainas komerciškai paklausus, ir nebijoti, kad dėl to įvykusiu atskleidimu bus sėkmingai pasiremta vykstant dizaino pripažinimo negaliojančiu procedūrai, pradėtai po galimos atitinkamo dizaino registracijos (2011 m. birželio 14 d. Sprendimo *Sphere Time / VRDT – Punch (Prie dirželio pritvirtintas laikrodis)*, T-68/10, EU:T:2011:269, 24 ir 25 punktai).

37 Be to, primintina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 konstatuojamąją dalį Bendrijos dizaino apsaugos sistema siekiama skatinti naujoviškumą ir naujų gaminių plėtrą bei investicijas į jų gamybą.

38 Šio sprendimo 18, 36 ir 37 punktuose primintų tikslų įgyvendinimui būtų pakenkta, jeigu, išbandęs dizainą rinkoje, dizaineris arba jo teisių perėmėjas, norintis pasinaudoti išlaukos laikotarpiu, visais atvejais privalėtų prašyti įregistruoti tokį dizainą, kokį iš pradžių bandė rinkoje, ir negalėtų atsižvelgti į konkrečius šio bandymo rezultatus, kad galėtų atlikti minėto dizaino korekcijas, būtinas jo komercinei sėkmei užtikrinti, todėl negalėtų prašyti įregistruoti dizaino, kuris, nors ir nėra tapatus, sukelia tokį patį bendrą įspūdį kaip ir iš pradžių rinkoje bandytas dizainas.

39 Ieškovės ginamas aiškinimas faktiškai reikštų, kad įregistravus dizainą, kuris nėra tapatus rinkoje išbandytam dizainui, kyla rizika, kad prieš dizainerį ar jo teisių perėmėją per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą bus remiamasi ankstesnio dizaino atskleidimu, kurį jis pats atliko per išlaukos laikotarpį.

40 Taigi toks aiškinimas prieštarautų Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies ir apskritai Bendrijos dizaino apsaugos sistemos tikslui leisti dizaineriui išbandyti dizainą rinkoje ir skatinti naujoviškumą bei gaminių plėtrą.

41 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, taikant Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalį, siejamą su jo 6 straipsniu, nereikalaujama, kad ankstesnis dizainas, į kurio atskleidimą gali būti neatsižvelgiama, būtų tapatus ginčijamam dizainui.

42 Todėl vienintelio ieškinio pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

Dėl vienintelio ieškinio pagrindo pirmos dalies, grindžiamos netiksliu įrodinėjimo pareigos paskirstymu

43 Ieškovė tvirtina, kad būtent šalis, kuri remiasi Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi, turi įrodyti, kad ji taikoma ir kad įvykdytos su ja susijusios sąlygos. Vis dėlto šiuo atveju Apeliacinė taryba visą įrodinėjimo pareigą perkėlė ieškovei. Kadangi įstojusi į bylą šalis neįvykdė savo įrodinėjimo pareigos, ieškovė neprivalėjo paneigti minėtos nuostatos taikymo.

44 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis nesutinka su ieškovės argumentais.

45 Pirmiausia primintina, kad kai prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo remiasi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte numatytu negaliojimo pagrindu, jis turi pateikti įrodymų, galinčių patvirtinti, kad ginčijamas dizainas neatitinka šio reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų sąlygų (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo Easy *Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles*, C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720, 60 punktas).

46 Konkrečiai kalbant, įrodymais, kuriais remiamasi, turi būti galima teisiškai pakankamai patvirtinti, kad ankstesnis dizainas iš tikrųjų tapo prieinamas visuomenei iki paraiškos įregistruoti ginčijamą dizainą pateikimo dienos (2018 m. birželio 21 d. Sprendimo *Haverkamp IP / EUIPO – Sissel (Gargždo paplūdimio paviršiaus motyvas)*, T-228/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:369, 27 punktas).

47 Vis dėlto tam, kad registracijos pripažinimo negaliojančia procedūroje būtų taikoma Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalis, dizaino, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, savininkas turi įrodyti, kad yra dizaino, kuriuo remiamasi grindžiant minėtą prašymą, kūrėjas arba jo teisių perėmėjas (2011 m. birželio 14 d. Sprendimo *Prie dirželio pritvirtintas laikrodis*, T-68/10, EU:T:2011:269, 26 punktas), kad dizainas buvo atskleistas paties dizainerio arba trečiojo asmens dėl jo pateiktos informacijos ar atliktų veiksmų ir kad šis dizainas buvo atskleistas išlaukos laikotarpiu.

48 Ginčijamame sprendime, visų pirma jo 32 ir 33 punktuose, Apeliacinė taryba nurodė, kad įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, patvirtina ankstesnio dizaino D1 atskleidimo faktą, kurio įstojusi į bylą šalis, beje, neginčijo.

49 Toliau ginčijamo sprendimo 34 punkte Apeliacinė taryba patikslino, kad įstojusi į bylą šalis vis dėlto nurodė, jog turi būti taikoma Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 36 punkte Apeliacinė taryba pažymėjo, kad šalis, kuri remiasi minėtos išimties taikymu, turi pateikti atitinkamų įrodymų. Ginčijamo sprendimo 37 punkte Apeliacinė taryba pridūrė, kad jei pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia prašanti šalis ketino paneigti šios nuostatos taikymą, ji turėjo pateikti tai pagrindžiančių įrodymų.

50 Galiausiai, remdamasi šiomis prielaidomis, ginčijamo sprendimo 38–42 ir 44–49 punktuose Apeliacinė taryba išnagrinėjo tiek įrodymus, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties taikymui pagrįsti, tiek ieškovės pastabas, išdėstytas siekiant paneigti šios išimties taikymą. Taigi ginčijamo sprendimo 43 ir 50 punktuose Apeliacinė taryba padarė išvadą, pirma, kad išimtis, kuria remiasi įstojusi į bylą šalis, šioje byloje taikytina ir, antra, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, galinčių paneigti šią išvadą.

51 Pirma, pažymėtina, kad, remiantis šio sprendimo 45–47 punktuose priminta jurisprudencija, ieškovė pirmiausia turėjo įrodyti, kad ginčijamas dizainas neatitinka apsaugos sąlygų, o iš pradžių – tai, kad ankstesnis dizainas tapo prieinamas visuomenei. Todėl, kiek tai susiję su ankstesnio dizaino atskleidimu, įstojusi į bylą šalis prireikus turėjo remtis Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi ir įrodyti, kad įvykdytos jos taikymo sąlygos.

52 Kaip matyti iš šio sprendimo 48–50 punktų, vadovaudamasi būtent šiais principais Apeliacinė taryba, konstatavusi, kad ankstesnis dizainas D1 tapo prieinamas visuomenei, o to įstojusi į bylą šalis neginčijo, išnagrinėjo, ar, atsižvelgiant į įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, taikytina Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis, kuria ji rėmėsi.

53 Antra, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo ir šio sprendimo 49 ir 50 punktų, Apeliacinė taryba taip pat išnagrinėjo ieškovės pastabas, pateiktas siekiant paneigti minėtos išimties taikymą.

54 Nagrinėdama ieškovės šiuo tikslu pateiktas pastabas ir jas galinčius pagrįsti įrodymus, Apeliacinė taryba ne perkėlė įrodinėjimo pareigą ieškovei, o taikė bendrąjį teisės į gynybą apsaugos principą, konkrečiau kalbant, Reglamento Nr. 6/2002 62 straipsnį, kuris yra specialus šio principo taikymo atvejis. Šios nuostatos antrame sakinyje numatyta, kad EUIPO sprendimai grindžiami tik tokiais motyvais ar įrodymais, dėl kurių šalys galėjo duoti paaiškinimus (pagal analogiją žr. 2021 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Hasbro / EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)*, T-663/19, EU:T:2021:211, 119 punktą). Be to, konstatuotina, kad Bendrajame Teisme ieškovė nesirėmė nei to principo, nei minėtos nuostatos pažeidimu.

55 Priešingai, nei teigia ieškovė, jos galimybė veiksmingai pateikti pastabas nesiejama su sąlyga, kad paaiškinimai ir įrodymai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė siekdama pateisinti Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymą, turi atitikti ypatingą patikimumo ir nuoseklumo lygį. Atvirkščiai, būtent savo pastabose ieškovė turi galimybę atkreipti EUIPO instancijų dėmesį į priežastis, dėl kurių, jos nuomone, minėti įstojusios į bylą šalies paaiškinimai ir įrodymai nėra nei patikimi, nei nuoseklūs. Todėl nurodyta aplinkybė, kad įstojusios į bylą šalies paaiškinimai ir įrodymai, anot jos, buvo nelabai patikimi ir nenuoseklūs, nekliudė jai veiksmingai pateikti pastabų ir nesuteikė pagrindo perkelti įrodinėjimo pareigą jos nenaudai.

56 Tiesa, ginčijamo sprendimo 37 punkte Apeliacinė taryba tarsi užsiminė, kad šalis, siekianti paneigti Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties taikymą, turi pateikti tai pagrindžiančių įrodymų. Vis dėlto ši nuoroda, nors, deja, ir nelabai aiški, negali būti suprantama kaip reikalavimas, kad tokia šalis, kaip šiuo atveju ieškovė, turi būtinai pateikti įrodymų savo pastaboms pagrįsti, nes reikalui esant ji gali pareikšti pastabas tik dėl šalies, kuri remiasi minėtos išimties taikymu, pateiktų paaiškinimų ir įrodymų.

57 Bet kuriuo atveju primintina, kad šioje byloje Apeliacinė taryba išnagrinėjo tiek paaiškinimus ir įrodymus, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė siekdama pagrįsti Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymą, tiek ieškovės pastabas, pateiktas siekiant paneigti jos taikymą.

58 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos dėl įrodinėjimo pareigos paskirstymo ir šios pareigos nepagrįstai neperkėlė ieškovei.

59 Todėl vienintelio ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl vienintelio ieškinio pagrindo antros dalies, grindžiamos klaidingu įrodymų nagrinėjimu

60 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai rėmėsi įstojusios į bylą šalies pateiktais įrodymais, kurie yra nenuoseklūs. Pirma, dizainas, kuris tariamai buvo atskleistas per 2016 m. kovo mėn. vykusią mugę (nurodytas per procedūrą EUIPO R8 priede), ir ginčijamas dizainas nėra tapatūs, nes skiriasi kaitinamojo siūlo viršūnė, spiralės žiedų skaičius, stiklinio stiebelio aukštis ir kaitinamojo siūlo pabaigos pozicija. Antra, liudytojo pareiškime (pateiktas per procedūrą EUIPO R10 priede) yra klaidingos informacijos dėl to, kad jo 1 priede pateiktas lemputės atvaizdas nėra tapatus ginčijamam dizainui, nes akivaizdžiai skiriasi spiralės pagrindas, kaitinamojo siūlo kreivė, kaitinamojo siūlo pabaigos pozicija ir bendras spiralės aukštis. Trečia, ankstesnis dizainas D1 ir ginčijamas dizainas nėra tapatūs. Pirma, skiriasi stiklinių stiebelių ilgis, taip pat spiralės viršutinės dalies pozicija ir kreivė. Antra, siūlelio formos skirtumų negalima paaiškinti tuo, kad uždegus lemputes šviesa atsispindi stikle. Galiausiai, ieškovės teigimu, kadangi iš įrodymų matyti, kad yra keturios skirtingos lemputės su spiraliniu siūleliu (pavaizduotos ginčijamame dizaine, ankstesniame dizaine D1, R8 ir R10 prieduose), Apeliacinė taryba turėjo padaryti išvadą, kad įrodymai yra nenuoseklūs ir neįtikinami.

61 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis nesutinka su ieškovės argumentais.

62 Iš pradžių reikia pažymėti, kad ieškovė iš esmės teigia, kad ankstesnis dizainas D1 ir ginčijamas dizainas nėra tapatūs ir kad R8 ir R10 prieduose pavaizduotos lemputės skiriasi nuo pavaizduotų ginčijamame dizaine.

63 Pirma, ieškovės argumentas, kad ginčijamas dizainas ir ankstesnis dizainas D1 nėra tapatūs, akivaizdžiai prieštarauja pačios ieškovės EUIPO pateikto prašymo pripažinti registraciją negaliojančia turiniui: jame ji teigė, kad minėti dizainai yra tapatūs. Paklausta apie tai per teismo posėdį, ieškovė paaiškino mananti, kad šie dizainai yra tapatūs tik Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio požiūriu. Pakanka pažymėti, kad dviejų dizainų tapatumo vertinimas negali skirtis pagal tai, į kurias minėto reglamento nuostatas atsižvelgiama, t. y. viena vertus, į minėto reglamento 5 straipsnį ir, kita vertus, į jo 7 straipsnio 2 dalį, siejamą su 6 straipsniu.

64 Be to, pažymėtina, kad ieškovės argumentai grindžiami klaidinga prielaida.

65 Kaip matyti iš šio sprendimo 23–41 punktuose atliktos vienintelio pagrindo trečios dalies analizės, taikant Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalį, siejamą su jo 6 straipsniu, nereikalaujama, kad ankstesnis dizainas (į kurį gali būti neatsižvelgiama) būtų tapatus ginčijamam dizainui. Atvirkščiai, iš minėtų nuostatų matyti, kad jose taip pat kalbama apie ankstesnio dizaino, sukeliančio tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas, atskleidimą.

66 Be to, bet kuriuo atveju ieškovės argumentus reikia atmesti kaip neveiksmingus, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymu, nes jais siekiama parodyti, kad dizainai, dėl kurių kilo ginčas, sukelia tokį patį bendrą įspūdį, tačiau turi skirtumų, dėl kurių jų negalima laikyti tapačiais.

67 Iš jurisprudencijos matyti, kad klausimas dėl ankstesnio dizaino atskleidimo yra ne tik esminis, bet ir pirminis klausimas, kurį būtina išspręsti siekiant teisingai taikyti Reglamento Nr. 6/2002 5 ir 6 straipsnius (2018 m. spalio 23 d. Sprendimo *Mamas and Papas / EUIPO*) – *Wall-Budden (Apsauginės vaikiškų lovelių sienelės)*, T-672/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:707, 30 punktas). Taigi pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 ir 6 straipsnius lyginti vieną dizainą su kitu, kad būtų konstatuotas pirmojo iš jų naujumas ir individualios savybės, reikia tik jeigu antrasis buvo atskleistas visuomenei (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles*, C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720, 127 punktas) ir tik jeigu atsižvelgimui į šį atskleidimą netaikoma išimtis pagal to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalį.

68 Taigi ieškovės argumentai dėl ginčijamo dizaino palyginimo su ankstesniu dizainu D1 jokiu būdu negali paneigti Apeliacinės tarybos vertinimo, kad ankstesnį dizainą D1 atskleidė trečiasis asmuo dėl dizainerio pateiktos informacijos ar atliktų veiksmų išlaukos laikotarpiu pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktus. Tokie Apeliacinės tarybos vertinimai dėl šios nuostatos taikymo sąlygų yra susiję su ankstesnio dizaino D1 atskleidimo kontekstu ir nesusiję su klausimu, ar dizainai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba sukelia tokį patį bendrą įspūdį, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 5 ir 6 straipsnius.

69 Antra, ieškovės argumentus, kad įrodymai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė EUIPO R8 ir R10 prieduose, yra nenuoseklūs, nes juose vaizduojamos kitos lemputės nei pavaizduota ginčijamame dizaine, taip pat reikia atmesti kaip neveiksmingus, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymu. Šiuo klausimu Apeliacinės tarybos atliktu nagrinėjimu siekta nustatyti ne tai, ar įrodymai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė EUIPO, vaizduoja tapačius dizainus arba sukeliančius tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas dizainas, o veikiau tai, ar šie įrodymai patvirtina, kad ankstesnis dizainas buvo atskleistas laikantis minėtoje nuostatoje numatytų sąlygų.

70 Taigi, remdamasi įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų analize, Apeliacinė taryba nagrinėjamoje byloje ginčijamo sprendimo 42 ir 43 punktuose padarė išvadą, kad šie įrodymai patvirtina, jog ankstesnį dizainą D1 atskleidė trečiuoju asmeniu esanti įmonė dėl įstojusios į bylą šalies pateiktos informacijos, todėl nereikia atsižvelgti į ankstesnio dizaino D1 atskleidimą, nes taikoma Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis.

71 Tiesa, ginčijamo sprendimo 47 punkte Apeliacinė taryba, atsakydama į ieškovės argumentą, nurodė, kad iš R8 priedo matyti, jog „dizainas, pristatytas mugėje Vokietijoje, sukelia tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ginčijamas [dizainas]“. Vis dėlto konstatuotina, kad Apeliacinė taryba visiškai neprivalėjo atlikti tokio vertinimo, kuris, beje, neturėjo įtakos vertinimui, ar įvykdytos Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose numatytos sąlygos. Įrodymai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė EUIPO siekdama pateisinti minėtos nuostatos taikymą, buvo susiję ne su ginčijamu dizainu, o su ankstesnio dizaino D1 atskleidimo kontekstu.

72 Taigi, priešingai, nei miglotai ar nepagrįstai teigia ieškovė, R8 ir R10 prieduose pavaizduotų lempučių palyginimas su ginčijamu dizainu niekaip negali įrodyti, kad įstojusios į bylą šalies pateikta informacija dėl ankstesnio dizaino D1 atskleidimo aplinkybių tariamai yra netiksli ar klaidinga.

73 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės argumentai negali paneigti nei Apeliacinės tarybos atlikto įrodymų nagrinėjimo, nei apskritai jos vertinimų dėl Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose numatytų sąlygų tenkinimo nagrinėjamu atveju.

74 Todėl vienintelio ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

75 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį, nes vienintelis ieškovės nurodytas pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

77 Kadangi įvyko teismo posėdis ir ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Paskelbta 2025 m. kovo 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.